

PsittaScene maj 2004 Volume 16 Nummer 2

Översättning Dan Paulsen och Bo Gerre

sweden@worldparrottrust.org

www.worldparrottrust.org

World Parrot Day summering	2-4
WPD arrangemang i Storbritannien	5
PollyVision DVD	6
Handelsförbud	6
Nyheter från El Cóndor, Patagonien, Argentina	7-9
Målningar till förmån för patagonisk parakit	10
Bevarande det av safirlori på Marquesasöarna	11-14
Recensioner	15
PsittaNytt	16-17
WPT Benelux och WPT medlemmar besöker Paradise Park	18
WPT allmän information	19
Papegojor i det vilda	20

World Parrot Day

En spektakulär framgång då papegojorna intog London och denna speciella dag firades på djurparker över hela Storbritannien!

Av MIKE REYNOLDS, Foto SAM WILLIAMS

www.worldparrottrust.org

Översättning Dan Paulsen

Den engelska helgdagen, Spring Bank Holiday, som infaller sista maj, valdes för att fira World Parrot Day. Vi kalkylerade med att denna dag skulle papegojentusiaster kunna finnas tillgängliga för att hjälpa till, djurparkerna skulle välkomna denna nya form av marknadsföring, och nyhetsmedia skulle ha en dag med i övrigt låg aktivitet. Vi hade arrangerat genom tillstånd från Storlondons stadsfullmäktige att hålla en allmän sammankomst vid Trafalgar Square.

Den enda faktor som var omöjlig att förutse var vädret, men allt stämde då den taklösa Papegojbussen lämnade sin depå i Sutton, med Alan Jones (högaktad fågelveterinär) och en samling vänner medförande papegojor som var kända för att vara lugna och trygga och vana vid liv och rörelse. Kl. 11.00 stannade bussen i närheten av Trafalgar Square för att hämta upp fler papegojor och deras ägare, samt andra personer som gillar papegojor som Quentin Blake, berömd författare och illustratör och Gennaro Contaldo, välkänd kock och innovatör till delikat papegojgodis som Cockatoofrooties.

Tillsammans med Jättepapegojan – en enorm papegojklädsel som liknar en ljusröd ara och kostymen bars av Nick Reynolds från Paradise Park, Cornwall – tog de sedan bussen på en timslång rundtur i centrala London. Förvånade flanörer och kunder till butikerna på Oxford Street och Piccadilly underhölls av Jättepapegojan och en samling riktigt coola, verkliga papegojor som framförde sina konster från övervåningen på bussen, ackompanjerade av papegojlåten på hög volym och en högtalarröst som krävde att importen av vildfångade papegojor till EU skulle stoppas. Parliament Square fick också ett besök som framgår av Sam Williams omslagsbild till detta nummer. Vid ett-tiden var papegojbussen på sin reserverade plats vid Trafalgar Square, med "World Parrot Day"-banderoller på varje sida och med supportere som bar den unika t-tröjan framtagen för just denna dag. Många TV-team och andra företrädare för pressen var där, och intervjuer genomfördes med Quentin Blake, Gennaro, Candie Bradley och hennes ara Gizmo, vår ordförande Jamie Gilardi och andra. En papegojpicknick organiserad av Gennaro och Alison Timms uppskattades mycket av folksamlingen på torget. Jag skulle vilja påpeka att det var en mycket vänlig och behaglig atmosfär runt allt det som skedde på vår speciella dag – lite annorlunda från en del av de arrangemang som har genomförts på detta torg.

Vid 13.30 påbörjades en papegojmarsch med mål Downing Street, där vi hade bestämt möte för att få överlämna vårt upprop för ett totalt stopp av importen av vildfångade fåglar till EU, innehållande 33 000 underskrifter. Denna marsch leddes av Quentin Blake, med blågula aran Gizmo placerad på ena axeln och

med Gizmo´s visitkort på ryggen. Vid ingången till Downing Street blev vi uppmanade av en vänlig polis att välja ut en grupp om sex personer som skulle få leverera vår petition till nr 10 Downing Street. Trots att vi tidigare informerats om att djur och personer utklädda i kostymer inte skulle få komma in, fick både Gizmo och Jättepapegojan komma ända fram till premiärministerns dörr! Vi måste ta detta tillfälle i akt att tacka alla som har undertecknat denna viktiga petition, inkluderande alla de som undertecknade på denna dag vid Trafalgar Square och på stödjande djurparker.

Denna kampanj mot handeln med vildfångade fåglar är en pågående uppgift för WPT. Mer detaljer kan fås via vår hemsida www.worldparrottrust.org

Evenemangen fick mycket uppmärksamhet i media, både före och efter dagen. Hur uppnåddes detta, och vilka bidrog till organiseringen? Givetvis bidrog i hög grad WPT kontoret baserat vid Paradise Park, Cornwall, med Karen Whitley (vår heltidsanställda administratör), Michelle Cook och Ray Hales (deltidsanställda). Kontoret förmedlade speciella t-tröjor, klistermärken, affischer och foldrar till 21 st djurparker, samt organiserade web kameror med live upptagning av papegojor. Ali Hales och Nick Reynolds hanterade en lång rad förfrågningar från media. Det gick åt mycket extra tid för detta, vilket ledde till förseningar i andra åtaganden, inkluderande att få ut detta maj nummer av PsittaScene i tid. Den övergripande planen för World Parrot Day sattes samman och övervakades av Vicky Ewart, med superb professionell design arbete från Lynne Boon och Jennifer Smith (kontakta dem på lynneboon@iloveparrots.com) som skapade WPD logotypen, affischen, foldern, banderolerna på bussen, omslaget till "PollyVisions" DVD:n och mycket annat; allt detta donerades till fonden. Dan Postgate´s charmerande papegojfigur var en stor tillgång på det hela taget, och Jennifer Smith och Ray Hales satte samman hemsidan. Vi erhöll en mycket bra reaktion från både TV och övrig media, med framträdanden av både Jamie Gilardi och Nick Reynolds på BBC Frukost TV, med andra framträdanden i "Richard & Judy", Sky TV, BBC7, London Tonight, BBC World Service, BBC Five Live och många andra lokala och utländska program.

Vår största framgång i pressen var en stor bild på första sidan föreställande Candie Bradley´s grönvingade ara i "The Guardian" med en bra artikel om vår kampanj mot handeln med vildfångade fåglar, samt förekom artiklar i 'The Scotsman', 'Irish Times', 'Derby Evening Telegraph' etc. Quentin Blake skissade på en rapport från dagen för the 'Spectator'.

Extra media intresse provocerades fram då vi lanserade vår 'PollyVision – endast för papegojor' DVD, som först togs upp av vår lokala tidning i Cornwall och sedan förekom den på BBC och Press Associations hemsidor. Vi gav även radiointervjuer med kanaler från Ecuador och Pakistan till Australien. Inom ett par dagar så var den ovanliga ideén att erbjuda TV underhållning för papegojor förekommande på inte mindre än 4 500 hemsidor över hela världen! Vi har fått över 1000 beställningar för denna DVD – se detaljer om hur den kan beställas på s 6.

Jag är övertygad om att World Parrot Day på ett betydande sätt har höjt allmänhetens medvetenhet om papegojor och deras utsatta situation i det vilda och i fångenskap. Vi kommer att fortsätta söka erhålla politiskt stöd för vår kampanj mot handeln med vildfångade fåglar till EU, och för att arbeta för att papegojorna i världen skall få en bättre framtid. Som vi alla vet, så behöver papegojorna alla de genuina vänner de kan få och den beskrivningen stämmer in på alla de som avsatte tid och talang för World Parrot Day. Mike

WPD evenemang runtom i Storbritannien

(Fotografier)

PollyVision – DVD:n som fick en flygande start

En DVD producerad speciellt för papegojor har fått en flygande start, och WPT har nästan sålt slut på de första 1000 producerade DVD:na under endast tre dagar. Den 80 minuter långa DVD:n innehåller film av papegojor i det vilda som äter, putsar sig, ropar på sina artfränder och flyger fritt och den är framtagen för att underhålla tama papegojor och hindra dem från att bli uttråkade när deras husse inte är inne. Papegojor som ser DVD:n förefaller vara särskilt intresserade av fåglar som liknar dem själva till utseende. Nick Reynolds, en medlem av WPT:s styrelse och ägare till kakaduan "Max", säger att "Max blev intresserad av de vita kakaduorna som filmats i Australien, han reste på sin tofs och böjde sig fram och tillbaka och reagerade verkligen på deras rop." Utgivningen av PollyVision var avstämmd till att göra reklam för World

Parrot Day 31 maj 2004, och all vinst kommer att gå till bevarandet av papegojor och projekt för deras välbefinnande genom World Parrot Trust Hur man beställer DVD:n, se s 19 kontoret i England (£9.95 inom England, högre avgift för försändelser till utlandet.)

Handelsstopp

(brev från 10 Downing Street, London, SW1A 2AA)

Kära Mr Reynolds

Premiärministern har bett mig att tacka för ert senaste brev och den bilagda petitionen. Han hoppas att ni förstår att då frågan som ni har tagit upp är ett ärende för Department for Environment, Food and Rural Affairs, (motsv Sv Djurskyddsmyndigheten) har han bett att ert brev och petition skickas vidare till detta departement så att de kan svara er direkt på hans vägnar.

Högaktningsfullt

Robert Gardikiotis

Nyheter från El Cóndor, Patagonien, Argentina Av Dr. JUAN F. MASELLO och Dr. PETRA QUILLFELDT

www.worldparrottrust.org

Översättning Dan Paulsen

Vi har, sedan 1998, genomfört en studie av häckningsbiologin hos den patagoniska parakiten (*Cyanoliseus patagonus*) vid den största och mest betydelsefulla kolonin för denna art. (Se PS nr 4 2003) Kolonin ligger väster om byn El Cóndor, som är belägen 30 km sydost om staden Viedma, i provinsen Rio Negro, Patagonien i Argentina., Efter en omfattande litteratur-genomgång av papegojors häckningsbiologi, förefaller denna population anmärkningsvärt nog att vara den största kända kolonin av papegojor i världen.

I februari 2003 skrev vi desperat till WPT och Jamie Gilardi och berättade om hur illegala fångstmän under vår frånvaro tagit ca 1200 ungar av patagonisk parakit från kolonin vid El Cóndor. Tyvärr avbröts vår studie under slutet av 2002 p.g.a. brist på medel. Som en konsekvens av detta kunde vi inte arbeta vid kolonin under häckningssäsongen 2002-2003 och detta drog fångstmännen nytta av. Hittills har vårt fältarbete utgjort det enda skydd som kolonin haft gentemot illegal fångst och ett irrationellt beteende lokalt sett. Grannar till byn El Cóndor, som hade hjälpt oss under alla dessa år, berättade för oss om hur hundratals ungar av patagonisk parakit tagits från reden innan de var flygfärdiga och placerats i burar för handeln med sällskapsdjur. De berättade även om hur många av ungarna lämnades kvar döda på stranden nedanför klipporna där papegojorna häckar. Lyckligtvis och tack vare det oreserverade stödet av James Gilardi och med ekonomiskt bistånd från Rosemary Low och WPT, kunde vi återvända till fältarbetet under häckningssäsongen 2003-2004. Och denna blev en av våra mest fruktbara säsonger, både ur bevarande- och vetenskaplig synpunkt!

Alldeles i början av vårt fältarbete kunde vi tack vare en generös inbjudan från Aves Argentinas (som har stöttat projektet sedan förra året) delta i den fjärde workshopen rörande identifiering av "viktiga områden för fåglarna" för bevarandeåtgärder i Patagonien. Denna workshop anordnades under slutet av november 2003 av Aves Argentinas och Bird Life International i Puerto Madryn, Patagonien. Som ett resultat av detta och med fullständigt stöd och samtycke från alla forskarna på workshopen förklarades kolonin med patagonisk parakit vid El Cóndor såsom ett viktigt område för arten och Patagonien i det program som organiserats över hela världen av BirdLife International. Goda nyheter! Detta i tillägg till de goda nyheterna som nyligen Claudio Chébar och hans grupp vid the National Park Administration (APN) i Argentina förde med sig, nämligen att papegojkolonin nu även anses som en kandidat för den nya nationalparken i den torra delen av Patagoniens stäpper i Argentina.

En annan mycket viktig händelse från vår förra säsong var det möte vi hade i El Cóndor med lokala och internationella organisationer som ej är knutna till någon regering s.k. NGO:s (Non-Government Organisations), i syfte att koordinera ett gemensamt bevarandeprogram för denna, den största kända

papegojkolonin i hela världen. Graham Harris från Fundación Patagonia Natural (FPN), Bill Conway från Wildlife Conservation Society (WCS) och James Gilardi från the World Parrot Trust deltog i detta möte. Många idéer kläcktes om hur kolonin skulle kunna skyddas, en utbildningskampanj för lokalbefolkningen, speciellt för de unga, och önskan om ekoturismen i området. Under detta år, 2004, kommer vi alla att arbeta med alla dessa aspekter för bevarande av papegojorna. Rosemary Low och Krystyna Szulecka, båda medlemmar av WPT, gjorde oss sällskap vid El Cóndor vilket medförde hjälp och mycket entusiasm. Rosemary och Krystyna tillsammans med en av våra elever, María Luján Pagnossin, arbetar nu med organisationen av "Friends of the Burrowing Parrot" vilken kommer att samla in medel för skyddet av kolonin vid El Cóndor och utbildningskampanjer. Den inhemska folkgruppen Mapuchefolket i de patagoniska Anderna i den argentinska provinsen Neuquén firar, att ungar i kolonin är flygga med denna festival. Tanken hos Rosemary, Luján och Krystyna är att införa denna tradition i El Cóndor i syfte att öka känslan av stolthet bland lokalbefolkningen över denna magnifika papegojkoloni. Den lokala Fundación Uñopatun har arbetat i samma riktning under 2003, genom en fototävling (<http://www.avesdelcondor.s5.com>) och en utbildningskampanj som de anordnat. Vi blev väldigt överraskade när, som ett resultat av denna kampanj, en taxichaufför i den näraliggande staden Viedma stolt berättade för oss: "Vet ni vad? Vi har den största papegojkolonin i världen!" Vi tror även att resultatet av det tragiska infångandet av ungar från bon i kolonin under december 2002 har bidragit till att några bland lokalbefolkningen inser, att det är nödvändigt med ett skydd för deras naturliga arv, papegojkolonin vid El Cóndor. Ur en vetenskaplig synvinkel, var säsongen en fullständig framgång. Vi avslutade räkningen av bon i kolonin. Vi hittade 35 000 aktiva bon längs en sträcka på 9 km längs atlantkusten. Vi arbetar nu på en detaljerad beskrivning av kolonin och vi hoppas att kunna publicera den snart. I år har vi för första gången fångat häckande papegojor som vi ringmärkt som ungar för 4 år sedan. Och de häckade endast ett par meter från de bon som de växte upp i! Under denna säsong har vi studerat utvecklingen hos 145 ungar och studerat immunokompetensen hos några av dem; vi fångade, mätte och ringmärkte 52 häckande vuxna fåglar, utförde en räkning av icke häckande fåglar, studerade förekomsten av ektoparasiter, studerade närvaron av hemoparasiter, och tog fjäderprover för att studera papegojornas färgsättning genom att nyttja spektrometer i laboratorium. En mängd arbete med data i laboratoriet väntar oss nu!

Vi hoppas att kunna få träffa några av er i El Cóndor under nästa häckningssäsong!

Målningar till förmån för patagonisk parakit

Av ROSEMARY LOW

www.worldparrottrust.org

Översättning Dan Paulsen

Besöket vid kolonin av patagonisk parakit vid El Cóndor var en inspirerande upplevelse. Jag hade förmånen att få tillbringa några dagar bland papegojorna tillsammans med Juan Masella och Petra Quillfeldt. Jag såg när de arbetade vid kolonin och jag blev imponerad av deras noggrannhet och hängivenhet. Det kändes konstigt att skåda papegojor i strandmiljö på atlantkusten, att få se hur de svepte omkring i små flockar. Mitt första intryck var av hur superbt aerodynamiska de är och hur underbart den gula färgen på sidor och gump lyser när den träffas av solstrålarna. Jag blev förtrollad av deras graciösa flykt.

Då jag satt bland buskarna uppe på toppen av klippan, så var de enda ljud jag kunde höra de från havet och vinden och de gälla skriken från "Loros Barranqueros", som de lokalt kallas. De är sällan tysta under flykt då människor är i närheten. Var eller varannan minut så höjer sig en grupp av parakiter över toppen av klippan, för att sedan sjunka ned igen till mängden av öppningar i klippväggen som utgör ingångshål till bona. Flykten hos dessa papegojor är behagfull och graciös, de rör sig i luften som måsar, hängande i vinden som bär dem bakåt, medan de hänger orörliga. Solen fångade der bjärt gula gumparna och underdelarna då fåglarna hängde i luften ovanför mig, i en tätt formad grupp, deras vingar rörde nästan vid varandra. Det var ledsamt att tänka på för mig, hur illa de behandlas av lokalbefolkningen, men på samma gång så blev jag inspirerad att försöka starta upp en utbildningskampanj i bevarandesyfte. Juan's fältassistent Luján, och hennes bror Adrián, är entusiastiska inför och hängivna detta projekt. Juan och Adrián förslog att vi skulle arrangera en serie av lektioner i den lokala grundskolan; Adrian skulle hålla i

dessa lektioner. Enkelt utformade och illustrerade broschyrer skulle ges till varje barn, och barnen uppmanas att ta hem broschyren och visa den för sina föräldrar. Det var kanske även möjligt att anordna aktiviteter med lärare. Juan uppskattade att på detta sätt skulle huvuddelen av allmänheten i Viedma och Carmen de Patagones (aktuellt område) bli nådd av budskapet inom tre månader. Intervjuer i lokala tidningar, radio stationer och TV skulle höja papegojornas profil ännu mer. Juan hade uppskattat att 1000 Euros skulle täcka försörjningen för Adrián för tre månader och ytterligare 1000 Euros skulle täcka kostnaderna för att designa och trycka broschyrerna. Hus skulle vi kunna få in dessa pengar? Det slog mig att kanske hade några medlemmar målningar eller teckningar av papegojor som de skulle vilja donera till fonden. Dessa skulle hängas i souvenir shopen i Paradise Park och kunde även visas på fondens hemsida så att medlemmar kunde lämna sina bud.

Jag satte bollen i rullning genom att donera en målning av hyacintaror i flykt som donerades till fonden av artisten Malcolm Ellis för ca 15 år sedan. Jag köpte den och skulle nu vilja använda den för att få in medel till de patagoniska parakiterna.

Krystyna Szulecka, en fotograf som var med mig när jag besökte El Condór, har skänkt en magnifik bild av huvudet av en stor soldataror och artisten Paul Stavely har bidragit med ett väldigt fint tryck av hans målning av tre gråpapegojor. Vi har även haft förmånen av att få fem original målningar från den tjeckiska artisten Dagmar Simkova. Jag var väldigt imponerad av hennes arbete när jag träffade henne i Prag förra året. Jag vill tacka alla dessa människor för deras generositet. Om någon skulle vilja göra ytterligare donationer till projektet som kommer det att varmt tas emot, då det kommer att bli mycket uppföljningsarbete efter den första delen av programmet. Så låt oss se hur mycket vi kan få in till förmån för denna underbara, vänliga och vackra parakit!

Bevarande av safirlori på Marquesasöarna
Av MARC ZIEMBICKI, University of Adelaide och
PHILIPPE RAUST, Société d'Ornithologie de Polynésie
www.worldparrottrust.org
Översättning Bo Gerre

Spridd över södra Stilla Havet på palmtäckta öar, omgivna av turkosblåa vatten, finns en grupp fåglar passande nog lika praktfulla som sin omgivning. Av många äventyrare och naturforskare i denna del av världen beskrivna som bland de vackraste av alla fåglar, består vinisläktet av fem karismatiska, färggranna arter. Under det tunna skalet på deras tropiska öparadis döljer sig en miljökris. I historisk tid har öarna i Stilla havet gjort anspråk på den högsta utrotningstakten av fåglar i förhållande till det totala antalet arter i något område av planeten. Så uttalad är denna förlust, att sedan ankomsten av människor till öarna i östra Polynesien har fler landfåglar utrotats än vad som nu finns (Steadman 1989).

Öfåglar är särskilt utsatta för av människor orsakade förändringar på grund av deras naturligt små populationsstorlekar, deras sårbarhet för små miljöförändringar och deras ekologiska naivitet med avseende på införda arter. Det utsatta läget för södra Stilla Havets fåglar framhävs av deras papegojararter, i synnerhet vinisläktet av lorier. Fyra av de fem viniarterna betraktas som hotade eller löper risk att utrotas (IUCN) medan två arter, *V. sinotoi* och *V. vivivici* har utrotats sedan mänsklig bosättning i området började (Steadman 1989).

Hotbilder

De hot lorierna utsätts för är välkända: förlust och förstörelse av habitat genom överbetning, skogsavverkning, jordbruk och invasion av ogräs, jakt efter föda, fjädrar och handel med sällskapsdjur och, möjligen det viktigaste hotet, införandet av främmande arter, som tävlar med eller lever på den inhemska faunan. Av alla införda arter är råttnan det största hotet mot vinipopulationen, särskilt som boplundrare. Speciellt har svartråttor (*Rattus rattus*), på grund av på deras vighet och trädlevande karaktär, decimerat fågelpopulationer på många öar över hela Stilla Havet och bortom (Atkinson 1985; Martin et al. 2000). Nedgången av många viniloripopulationer på senare tid har nära sammanfallit med den gradvisa etableringen av svartråttor på öarna i deras utbredningsområde. Lorier är särskilt sårbara för boplundring, eftersom de häckar i trädhåligheter, vilka svartråttor också gärna använder som bo- och

viloplatser. Påverkan av råttor får särskilt stor genomslagskraft i områden, där antalet bohålor är begränsat, där det finns gott om råttor och där fragmentisering av habitatet förstärker dessas påverkan på kvarvarande gynnsamma habitat.

En praktfull fågel

Safirlorin, som är endemisk på Marquesasöarna i Franska Polynesien, där den lokalt kallas pihiti, är odiskutabelt en av de mest praktfulla fåglarna. Det är få arter som så lysande återspeglar sin tropiska miljö som denna lilla juvel i nyanser av blått så lysande och bländande; för att låna ord av Michael Parfit, de "för med sig själva havet upp till trädkropparna". Men som alla ädelstenar är pihitin sällsynt så till den grad, att den betraktas som en av mest hotade lorierna.

Under mitten av sjuttioalet förekom arten på Marquesasöarna, Ua Pou, Nuku Hiva och Ua Huka.. Samtidigt med etableringen av svartråttor genomgick populationerna på Ua Pou och Nuku Hiva en katastrofal nedgång, så att i slutet av 1990-talet endast ett fåtal individer överlevde på de två öarna och med endast en relativt sund population på den lilla råttfria ön Ua Huka kvar. För att ha ett försprång mot hotet från råttorna gjordes mellan 1992 och 1994 en överföring av 29 fåglar från Uka Huka till Fatu Iva, den sydligaste ön i Marquesas (Kuehler et al. 1997). Fastän antalet hade ökat 1997 (Liebermann et al. 1997) etablerade råttorna sig under senare delen av 1990-talet och populationen har därefter minskat och är nu på randen av lokal utrotning (Ziembicki et al. 2003).

Det har inte funnits några detaljerade studier över safirlorins biologi eller bevarandebestånd. Arten har rapporterats huvudsakligen i högländskogar, fastän den är allmän i banan-, kokosnöt- och mangoodlingar i kustområden (Holyoak and Thibault 1984). I likhet med flertalet lorier består dieten företrädesvis av pollen, frukt och nektar, även om det inte finns någon information om den relativa betydelsen av foderslag eller säsongsbetingade preferenser. Häckning rapporteras mellan juni och februari (R. Sulpice, pers. comm.). De använder håligheter i träd eller hål i gamla kokosnötter som bon och lägger vanligen två ägg.

Forskning och bevarandeansträngningar

I ett försök att fastslå nuvarande status för safirlorin och uppmärksamma det hot som införda råttor utgör på Marquesasöarna, påbörjade vi den första etappen i ett forsknings- och bevarandeprojekt avsett att öka vår förståelse för artens biologi och bevarandebestånd och att vända eller åtminstone stabilisera minskningen av artens population.

Följaktligen blev huvudmålen för vårt projekt att:

- bestämma nuvarande status och fördelning av artens populationer på varje ö inom deras områden;
- samla grundläggande information om lorins användning av habitat och ekologi med särskild betoning på födo- och häckningsbestånd;
- bekräfta råttfri status på Ua Huka och införa åtgärder för att förhindra att råttor införs till ön;
- bestämma fördelning och täthet hos råttor på Fatu Iva och bedöma möjligheten för ett råttutrotningsprojekt på ön.
- införa åtgärder för att motverka det hot om boplundring av svarta råttor på Fatu Iva och bedöma möjligheterna för sådana åtgärder på Ua Pou och Nuku Hiva;
- öka medvetandet i samhället om status, utsatthet och hot för safirlorin och andra fåglar på Marquesasöarna.

Studien genomfördes på de fyra öarna inom pihitins nuvarande utbredningsområde: Nuka Hiva, Ua Pou, Ua Huka och Fatu Iva i Marquesasögruppen i Franska Polynesien. Marquesasöarna tillhör de geografiskt mest isolerade grupperna oceanöar, belägna i sydöstra delen av Stilla Havet omkring 4 850 km från Mexiko, närmaste fastlandsområde, och 1 400 km från huvudstaden Papeete i Franska Polynesien. Gruppen består av tolv öar, som sträcker sig 350 km från nordost till sydväst, av vilka sex är bebodda med en total befolkning av 7 500 personer. Öarna är små, vulkaniska berg som karaktäriseras av oländig, oregelbunden relief och växlande klimat, som har skapat olika mikrohabitat på öarna med vegetation som varierar från torr buskvegetation, grässlätter och skogar på låglandet till regnskog och molnskog på de övre vindsvepta sluttningarna och topparna. Flera av öarna betas intensivt av införda gräsätare (getter, nötkreatur, får och hästar) samt utsätts sporadiskt för bränning och cykloner, vilket har skapat stora områden med grässlätter och invasion av ogräs. I byarna har man omfattande odling i

trädgårdar, vilken innefattar många införda fruktträd och blommor och flertalet familjer har dessutom små odlingslotter i närheten, vilka huvudsakligen består av kokospalmer, banan-, papaya-, brödfukt- och mangoplanteringar.

Bedömning av fördelning och population

För att bedöma storleken av loripopulationen på ön Ua Huka, undersöktes lorierna genom att bestämma fasta genomskärningslinjer i var och en av sex breda habitatgrupper på ön och därefter relatera täthetsuppskattningarna i varje habitat till förekomsten av denna habitattyp såsom den bestäms genom kartläggning av vegetation och flygfotografering. Vi bedömer, att ön för närvarande underhåller en population av ungefär 2 375 individer med ett minimum av 1 763 och maximum av 2 987. De högsta tätheterna förekom i botaniska trädgårdar och i kokosnöt- och fruktträdsodlingar. Även om populationen på Ua Huka alltså är ganska robust, är den inte desto mindre högst sårbar om råttor någonsin skulle nå ön; liknande populationer på öarna Nuku Hiva, Ua Pou och Fatu Iva utsågs användning av genomskärningslinjer som på Ua Huka, istället utfördes intensiva sökningar genom de mest troliga habitaterna på dessa öar. Intervjuer med lokalbefolkningen gjordes och visade sig vara ett effektivt sätt att samla in information om troliga områden för att se fåglarna och mönster för hur antalet pihitier minskat över tiden. Trots intensiva ansträngningar kunde vi inte iaktta någon lori på Nuku Hiva medan vi under en veckas letande endast fann en individ i de övre delarna av en dal på Ua Pou. Under en treveckorsperiod på Fatu Iva gjordes endast åtta observationer av lorier, antingen som enskilda individer eller par. Alla iakttagelser gjordes i samma område på ön; det är därför högst troligt, att samma fåglar iakttogs flera gånger. Enligt våra observationer bedömer vi att mindre än tio och möjligen så få som tre individer finns kvar på Fatu Iva.

Aspekter på foder- och häckningsekologi

För att bättre förstå pihitins biologi studerade vi även aspekter på dess foder- och häckningspreferenser. Iakttagelser gjordes under "genomskärningsundersökningarna" eller slumpmässigt när så var möjligt. Konsumtion av totalt 29 födoämnen iakttogs med fyra foderkällor, som svarade för mer än hälften av alla observationer, däribland mangofrukt, pollen och nektar från kokospalm, banan och blommor av den inhemska *Hibiscus tileaceus*.

Möjliga häckningsplatser för lorier på Ua Huka lokaliserades av spanare, slumpmässiga iakttagelser och genom samråd med lokala markägare. Eftersom huvudsyftet var, att bestämma lorins potentiella förkärlek för tre trädslag, så att konstgjorda bon kunde placeras ut strategiskt i gynnade häckträd, definierade vi grovt boanvändning som en observation av en eller två individer, som aktivt undersökte eller nyttjade en hållighet i ett träd, även om en faktisk häckning inte skedde. Lorier iakttogs vid åtta tillfällen när de nyttjade eller undersökte bohålor i fyra trädslag, nämligen *Artocarpus altilis*, *Pometia pinnata*, *Pandanus tectorius* och *Hibiscus tileaceus*.

Undersökning av råttor

På Ua Huka utförde vi en undersökning för att bekräfta öns råttfria status och koncentrerade oss på öns större byar under antagandet att skulle det finnas råttor på ön, vore det troligast att de först etablerade sig i ett befolkat centrum. Endast stillahavsråtta (*Rattus exulans*) och vanlig husmus (*Mus musculus*) fångades.

I Punahitahidalen på Fatu Iva fångade vi även råttor som en del av ett samarbetsprojekt med Fatu Iva Monarch Conservation Project, ett projekt som även drivs av Société d'Ornithologie de Polynésie för att hjälpa till med att bevara denna kritiskt hotade endemiska fjäril på Fatu Iva (Blainvillain and Ziembicki 2002). Totalt fångades fyra råttor på Fatu Iva; två stillahavsråttor och två svarråttor. Tidpunkten för ankomst och etablering av populationen av svarråttor på ön tros ha varit under mitten eller senare delen av 1990-talet. Även om omfattningen av deras utbredning över ön inte är känd, är det troligt att den nu sträcker sig över hela ön. Fatu Ivas storlek och otillgänglighet utesluter ett råttutrottningsprogram för hela ön. Emellertid kan ett samlat och strategiskt genomfört råttbegränsningsprogram vara ett effektivt sätt att begränsa numerären i specifika områden. Den största möjligheten och behovet av ett sådant program finns i områden som favoriseras av pihitin och Fatu Iva monarken samt i de områden, där de ligger i lokalbefolkningens intresse att begränsa råttpopulationerna (t.ex. kokosnötodlingar). Det är i sådana områden som våra begränsningsförsök i Punahitahidalen utfördes (se nedan).

Bevarandeansträngningar

Bevarandeåtgärder koncentrerades till öarna Fatu Iva och Ua Huka. Högsta prioritet för att bevara pihitin är att förhindra införande av svartråttor på Ua Huka på grund av öns robusta pihitipopulation och nuvarande råttfria status. Den största risken för oavsiktligt införande av råttor till Ua Huka är genom fripassagerare i last som anländer med fartyg till ön. För att minimera möjligheten försåg vi den lokala myndigheten med betade råttfällor, som sattes ut i hamnområdet.

Våra ansträngningar på ön Fatu Iva koncentrerades på att utrota råttor i Punahitahidalen – platsen för upprepade iakttagelser av pihiti och gynnsamma boträd – genom att placera ut betade fällor på regelbundna avstånd längs den övre delen av dalen. Vi avsåg även att åstadkomma säkra boområden genom att utplacering av konstgjorda, råttssäkra holkar och genom att göra potentiella boträd oåtkomliga för råttor. Bona bestod av pvc-rör och placerades på höjder varierande från 8 till 20 meter i träd, som vi konstaterat att pihitin fördrar att häcka i. Vi letade efter boträd på Fatu Iva inom det område, där lorier oftast hade iakttagits. Fastän vi inte fann några aktiva boträd, skyddades potentiella träd med bohål, vilka kan gynnas av lorier och som var relativt avskilda från andra, genom att använda kydd, som bestod av en 50 cm bred remsa av tunn metallplåt, placerad åtminstone två meter över basen av trädet. Där träden stod nära annan vegetation, avlägsnades grenar för att säkerställa att råttor inte skulle kunna klättra eller hoppa över till dem.

På grund av tidsbrist och de svårigheter och kostnader, som är förenade med att regelbundet återvända till Marquesasöarna, har vi tyvärr inte haft möjlighet att tillräckligt kunna utvärdera hur våra bevarandeåtgärder har fortskridit fram till i dag. Det är av speciellt intresse huruvida lorierna har kommit att använda de konstgjorda holkarna, som satts upp på Ua Huka och Fatu Iva och huruvida råttätheten har minskat signifikant samt om antalet lyckade häckningar av pihiti i Punahitahidalen på Fatu Iva har ökat som en följd av ansträngningarna att begränsa råttorna.

Samhällsengagemang och utbildning

Vi har dragit stor nytta av samråd och samarbete med lokalbefolkning samt samlat värdefull information om fördelning, historisk status och foder- och häckningsbiologi för arten genom samtal och intervjuer med en rad lokala innevånare. Åtskilliga individer blev mycket mer involverade i projektet genom att arbeta som guider och dela med sig av sina kunskaper om öarnas naturhistoria och en av dem anställdes för att utföra råttbegränsning på Fatu Iva. Lokalbefolkningens engagemang medförde också ett ökat medvetande hos öbefolkningen om läget för pihitin och andra fåglar på Marquesas samt de hälsojordsbruks- och miljöproblem som råttorna orsakar. Utdelning av affischer med pihitin och andra lokala fåglar till skolor och kommuncentra samt diskussioner under arbetets gång med kommunledare, inklusive lärare, poliser, regeringstjänstemän och markägare, bidrog också till samhällets utbildnings kampanj.

Framtida forskning och bevarande

Våra ansträngningar representerar ett första steg i ett forsknings- och bevarandeprogram som behövs för pihitin. Framtida forskningsprioriteringar kommer att kräva av undersökning av habitatbehov, häckningsbiologi och födosöksekologi för safirlorin under längre tidsperioder. Likaså behövs en grundligare förståelse av fördelningen och biologin hos svartråttor och deras påverkan på vinilorier och andra fåglar på Marquesas. Den enklaste, mest kostnadseffektiva och angelägna prioriteringen för safirlorin är att förhindra införsel av svartråttor på ön Ua Huka. Det synbara misslyckandet av omlokaliseringen av populationen på Fatu Iva och Ua Hua-populationens sårbarhet tyder på, att man allvarligt bör överväga att initiera en överföring av pihiti till en annan ö, lämpligast till Mohotani. Denna ö är obefolkad, anses vara fri från råttor och har synbarligen ett lämpligt habitat. Innan man emellertid genomför ett sådant företag, behövs mera forskning om artens biologi, habitatbehov och Mohotanis lämplighet. Ansträngningar för att bevara den återstående loripopulationen på Ua Pou, Fatu Iva och Nuku Iva kommer att kräva långsiktiga, arbetsintensiva och dyrbara åtgärder, om dessa populationer skall räddas från hotet från råttor. Sådana ansträngningar kommer att vara beroende av uthållig finansiering och engagemang och utbildning av lokalbefolkningen. Det finns visst utrymme och intresse för sådana projekt på Ua Pou och Fatu Iva. Det är signifikant att det för närvarande finns få möjligheter att mera generellt engagera och utbilda lokalbefolkningen i naturskyddsarbete och bevarandefrågor på Marquesasöarna i Stilla Havet. Lokal kapacitetsuppbyggnad är absolut nödvändig för att långsiktigt sköta och bevara det sköra paradiset på de tropiska öarna och deras fåglar.

Tack

Vi framför vårt uppriktiga tack till folket i Franska Polynesien och särskilt till dem på Marquesasöarna för deras generösa hjälp och stöd till projekt. Detta projekt har möjliggjorts av World Parrot Trust Action Grants-plan och ett mindre anslag från Birds Australia Parrot Association. Hjälp med logistik kom från Société d'Ornithologie de Polynesie och University of Adelaide.

Referenser

- Atkinson, I. A. E. (1985). Spread of commensal species of *Rattus* to oceanic islands and their effects on island avifaunas, ICBP Technical Publication 3: 35-81.
- Blanvillain, C. and M.R. Ziembecki (2002). Rapport de mission sur le Monarque de Fatu Hiva (*Pomarea whitneyi*) Société d'Ornithologie de Polynesie Papeete – Tahiti.
- Holyoak, D. T. and J-C Thibault (1984). 'Contribution à l'étude des oiseaux de Polynesie Orientale'. Paris, Memoires du Museum Nationale d'Histoire Naturelle.
- IUCN (2000). '2000 IUCN Red List of Threatened Species'. Gland International Union for Conservation of Nature and Natural Resources. Species Survival Commission.
- Kueler, C, A. Lieberman, A. Varney, P. Unitt, R. M. Sulpice, J Azua and B. Tehevini (1997). Translocation of Ultramarine Lorikeets *Vini ultramarina* in the Marquesas Islands: Ua Huka to Fatu Hiva. *Bird Conservation International* 7: 69-79
- Kueler, C, A. Lieberman, A. Varney, P. Unitt, R. M. Sulpice, J Azua and B. Tehevini (1997). A note on the 1997 survey of the translocated Ultramarine lorikeet *Vini ultramarina* population on Fatu Hiva. Marquesas Islands, French Polynesia. *Bird Conservation International* 7: 291-292.
- Martin J-L, J-C Thibault and V. Bretagnolle (2000). Black rats, island characteristics, and colonial nesting birds in the Mediterranean: consequence of an ancient introduction. *Conservation Biology* 14(5): 1452-1466.
- Steadman, D. W. (1989). Extinction of birds in Eastern Polynesia: a review of the record and comparisons with other Pacific island groups. *Journal of Archaeological Science* 16: 177-205.
- Ziembecki, M. R., P. Raust and C. Blanvillain (2003). Drastic decline in translocated Ultramarine Lorikeet population on Fatu Iva, Marquesas Islands, French Polynesia. *Re-Introduction News* 23: 17-18.

Recensioner

www.worldparrottrust.org

Översättning Bo Gerre

Caiques by Rosemary Low

Av Sonny Stollenmayer

Under årens lopp har jag samlat en enorm mängd papegojböcker vilka hänför sig till en speciell art. Jag har emellertid funnit, att många av dessa böcker endast delvis ägnar sig åt denna speciella art. Ofta gäller huvuddelen av innehållet vilken papegoja som helst.

Rosemary Low är en mycket hängiven författare av papegojböcker och det är denna hängivenhet, som garanterar, att hennes böcker inte driver bort från den fågelart hon diskuterar. Caiques är inget undantag. Varje sida av denna bok, kapitlet om hälsovård undantaget, gäller speciellt och uteslutande rödgumpspapegojor.

Boken är indelad i tio kapitel, inklusive ett mycket användbart kapitel "Your questions answered" och ett om artens historia i fångenskap.

Caiques står med en samling färgfotografier, inklusive foton på alla underarter och ungar i olika åldrar.

Denna bok är en absolut måste-läsning för varje fågelvän, som hoppas på att föda upp denna häpnadsväckande lilla papegoja. Författaren ger en mycket detaljerad beskrivning av vilka holktyper man skall använda, hur man bäst håller dessa fåglar, preferenser för att hålla dem, dvs. vilken typ av voljär man skall använda och var den placeras samt hur man berikar miljön.

Lämpliga kosttyper diskuteras även utförligt.

Icke förvånande håller rödgumpspapegojor på att bli allt populärare som sällskapsdjur. Rosemary Low har ägnat många sidor i sin bok åt detta ämne.

Boken förklarar hur man finner en väluppfödd, handmatad unge och vad man skall iaktta när man köper en rödgumpspapegoja och vilka problem man kan råka ut för i framtiden, när det gäller bitning och överdrivet skrikande.

En av bokens verkligt starka sidor är de många förslag den ger för att hjälpa till med att undvika att problem uppstår vid uppfödning eller hållning av rödgumpspapegojor. Ytterligare förslag lämnas på hur man hanterar uppförandeproblem, om sådana skulle uppstå.

Andra ämnen, som diskuteras angående rödgumpspapegojor som sällskapsfåglar, innefattar förmåga att tala, uppförande utanför buren, huruvida man skall fundera på en andra rödgumpspapegoja och klätterställningar, för att bara nämna ett fåtal.

Om du är intresserad av rödgumpspapegojor "In the wild" (I naturen), ett annat mycket lärorikt kapitel, deras lämplighet och uppförande som sällskapsfåglar och om du är en fågelvän med intresse för att hålla och föda upp dessa fåglar i dina voljärer är denna bok otvivelaktigt för dig.

Som en mycket användbar allmängiltig bok besvarar Caiques i stort sett varje fråga om rödgumpspapegojor du kan tänka dig.

Var vänlig notera att ett feltryck på sidan 66 anger att den brittiska ringstorleken för rödgumpspapegojor är 'M' när i verkligheten den riktiga storleken är 'T' (8,5 mm) som korrekt är tryckt på sidan 52.

Caiques av Rosemary Low (ISBN 80-7322-044-X) är en häftad utgåva om 86 sidor och 25 färgfotografier. Tillgänglig i alla ledande fågelbokhandlar.

The Companion Bird Lover's Guide to Careers

Recension av broschyr

Det är en användbar broschyr, framställd i USA och avsedd att hjälpa människor, som vill arbeta med papegojor. Den är optimistisk, för om vi är realistiska, finns det mycket få arbeten i denna kategori eller, om man inte lever med papegojor, som på något sätt är relaterade till dem. I sin broschyr *The Companion Bird Lover's Guide to Careers* föreslår Paula Fitzsimmons några möjliga sysselsättningar. Hon begränsar området genom att inskränka det till "tampapegojor" (dvs. sällskapspapegojor; hon nämner inga andra typer av fåglar). Detta är en amerikansk publikation och upplysningarna under "resurser" gäller USA.

Formatet är lovande, eftersom det till varje "karriär" finns noteringar under rubrikerna för kvalifikationer, lön, förväntningar, marknaden, för- och nackdelar och därefter en profil på en person vilken belyser den speciella karriären, tips för hur man kommer i gång och resurser (publikationer att läsa och/eller organisationer att kontakta).

Den första möjliga karriären är den som "grundare och ledare för fågelasyl". Detta kan vara ett märkligt val att börja med, eftersom det knappast är en karriär. Under Kvalifikationer finns uttalandet: "kännedom om tamfåglar är väsentligt, om man vill göra fåglarna en tjänst". Nog är mer än kännedom nödvändig? Det skulle kanske ha stått åtminstone ett decenniums erfarenhet – samt en ängels tålmod (för att handskas med ägarna).

De andra karriärer som behandlas är fågelveterinär, veterinärtekniker, frilansskribent, marnadsföringschef (kanske på ett företag för fågelmat), innehavare av fågelpensionat, försäljare av varor till tamfågelmarknaden. Vad som utelämnats är att arbeta i en affär för sällskapsdjur och arbeta i fågelavdelningen på zoo eller i en barnens zoo.

På omslagets baksida görs konstaterandet: "Denna guide kommer att presentera de många möjligheterna för dig." Sanningen är att möjligheterna är begränsade.

Broschyren kostar \$6,95 inklusive porto i USA och kan erhållas från OJ Publications, P.O. Box 45468, Madison, WI 53744-5468 eller på nätet www.pjpublications.com.

Nytt från Dominica

Paul Reillo

När det gäller häckningsaktiviteter har det framkommit några intressanta mönster under de senaste två åren. Regnen har visat sig vara ganska konstanta från januari till maj och några fåglar senarelägger häckning för att dra fördel av överflödet av frukt i skogen och för att undvika översvämmade bohål. Båda arterna har flygfärdiga ungar långt fram under höstmånaderna, vilket antyder att några par inte börjar häcka förrän kanske sent i juni eller juli. Med det ovanliga, icke årstidbetingade nederbördsmonstret, verkar såväl kejsaramasonen (*Amazona imperialis*), även kallad sisserou, som den blåhuvade amasonen (*Amazona aurausiaca*) ha potentialen att kunna häcka mer eller mindre kontinuerligt, där start för häckningen sammanfaller mer med miljömässiga nyckelparametrar än med almanacka eller årstid. Under april såg vi många blåhuvade amasoner som fortfarande sökte föda (t.ex. mer än 40 fåglar i en enda kastanjeträd), under det att ett fåtal par antingen försvarade boträden eller också hade honorna nyss lagt ägg.

Under tiden höll de flesta sisserouerna (vi såg sju par) på med att leta efter föda och endast ett par hade börjat försvara sitt bohål. Två månader senare är de flesta boträden för blåhuvade aktiva och föräldrar håller på med att mata ungar men de svärfångade sisserouerna lurar oss fortfarande. Deras gåtfulla uppförande gäckar ständigt videoövervakningen i slow motion men som tur är får vi bra uppskattningar av den lokala rekryteringen genom iakttagelser av föräldrar, som letar föda tillsammans med sina flygfärdiga ungar (alltid endast en!). Förra året började dessa iakttagelser sent i augusti och vi förväntar oss ett liknande mönster i år.

Andra uppmuntrande nyheter innefattar iakttagelser av fler sisserouer i Morne Watt/Morne John dalen i söder, vilket starkt tyder på att den lilla populationen där i själva verket är i färd med att fortplanta sig. Skogsvårdsministeriets papegojgrupp har flyttat in i lägenheter i det nya besökscentret i Morne Diablotin National Park och av förstahandserfarenhet kan jag berätta att detta medför en underbar möjlighet för gruppen att oberoende av väder hålla sig nära där papegojorna håller till. Stormarna kan vara mycket våldsamma på Morne Diablotin men rummen är bekväma och torra och ger oss en snabbstart på den dagliga aktiviteten, vilken den vara må.

Tillsammans med skogsvårdsministeriet kommer jag senare i år att i en uttömmande rapport sammanfatta fältaktiviteterna under de gångna två säsongerna.

Digital kvalitetskamera skänkt till Costa Rica av medlem

Mycken tack till WPT-medlemmen Åke Strandberg, som har skickat oss en digitalkamera med all nödvändig utrustning och utan kostnad enligt önskemål från Guiselle Monge Arias och Oliver Chassot att användas för det stora projektet med den stora gröna åran beskrivet i vårt februarinummer. Detta är en fantastisk nyhet för Costa Rica-projektet och mycket uppskattat.

Dödlig Newcastlejuka upptäckt hos papegojor och andra fåglar importerade från Pakistan till Italien: 4000 fåglar avlivade den 20 februari; internationella myndigheter ännu ej informerade.

Pressmeddelande den 29 februari 2004

Enligt OIE, the World organisation for Animal Health, har Italiens hälsovårdsministerium ännu inte rapporterat att det dödliga fågelviruset exotisk Newcastlejuka kom in i Italien tidigare denna månad i en sändning vilda och fångenskapsuppfödda papegojor¹. Dessutom har World Parrot Trust, en internationell organisation för att bevara papegojor, upptäckt att åtskilliga regionala veterinärdistrikt ännu inte informerats om virusets närvaro på italiensk mark. Paramyxovirus är ett av de mest smittosamma och dödliga av alla fågelvirus och kan få betydande ekonomisk påverkan på fjäderfäindustrin på samma sätt som utbrott av fågelinfluensan fått i Asien och USA. Virusets spridning genom direktkontakt med i smittade fåglar eller genom inandning av infekterade partiklar. Försök att få kontroll över utbrott innebär ofta att såväl regional och internationell handel med fåglar och fågelprodukter stoppas som att miljoner burfåglar

¹ Paramyxovirus är namnet på det virus som orsakar Newcastlejukan.

avlivas. 2003 spred sig ett utbrott av Newcastle sjuka, som började i södra Kalifornien, så långt öster ut som till Texas, innan man fick det under kontroll och till en kostnad för skattebetalarna av mer än 160 miljoner dollar. Även om sjukdomen orsakar influensaliknade symptom hos människor, betraktas utbrott av sjukdomen hos fåglar sällan som en betydande hälsorisk för människan.

Sändningen med papegojor, dvärgpapegojor och finkar, som importerats från Pakistan testades positivt för Newcastle sjuka den 16 februari 2004. Efter att ha fått kunskap om förekomst av Newcastle sjuka i ett EU-land, granskade WPT omedelbart rapporten och bekräftade tillsammans med Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie laboratorium i Legnaro, Italien, att proverna var positiva för Newcastle sjuka. Laboratoriet bekräftade att man faxade resultatet till det italienska hälsovårdsministeriet, något man var enligt lag var skyldig att göra, och ett flertal oberoende källor bekräftar nu, att cirka 4 000 fåglar i sändningen avlivades i Neapel den 20 februari.

En hel vecka efter att fåglarna avlivats, upptäckte WPT, att varken statliga veterinärer i åtminstone tre av Italiens importområden eller OIE i Paris ännu hade underkänts. Newcastle sjuka är en av endast femton sjukdomar som klassificeras som en "A-listad" djursjukdom som skall rapporteras av OIE: tillkännagivande inom 24 timmar efter upptäckt är ett krav i Italien. Pakistan och alla de 165 medlemsländerna i OIE.

Pakistan är en större exportör av vilda fåglar till EU och som varje år skickar tiotusentals papegojor och andra fåglar avsedda för den europeiska sällskapsdjursmarknaden, särskilt till Italien, Spanien, Portugal och Grekland. Av enbart Cites-listade arter importerade EU mellan 1997 och 2001 totalt 617 591 papegojor och 2 480 186 icke-papegojor huvudsakligen avsedda för handel med sällskapsdjur.

Det tycks som om det infekterade partiet i Neapel inte var det enda; ytterligare fåglar från denna sändning var ämnade för en annan anläggning i Emilia-Romagna, Italien. Den 27 februari bekräftade den lokala veterinärmyndigheten per telefon, att man ännu inte hört talas om Newcastle sjukan i Neapel. Det förblir okänt huruvida en enda veterinärmyndighet inom EU larmats om förekomsten av Newcastle sjuka i Italien. "Vi är djupt bekymrade över den allvarliga sjukdomsrisk, som orsakas av att hundratusentals vilda fåglar varje år importerats till EU" konstaterar WPT:s direktör Dr James Gilardi. "Det är oroande att se, att man så flagrant bryter mot OIE:s åttioåriga förvarningssystem. Hemlighetsmakeri är dessa fruktade sjukdomars bästa bundsförvant och de hotar miljoner fåglar i Europa och särskilt den europeiska fjäderfäindustrin, som omsätter många miljarder. I samband med den planerade utvidgningen av EU i maj, kommer detta bristfälliga skydd med säkerhet att bli allt sämre."

"För att skydda EU mot dessa ständigt förekommande sjukdomsrisker, ansluter vi oss till ett ökande antal bekymrade organisationer genom att kräva ett permanent stopp för import av alla vildfångade fåglar till den Europeiska Unionen." fortsätter Gilardi, "Varför ta dessa onödiga risker?"

Direktören för International Zoo Veterinary Group i Storbritannien, Dr Andrew Greenwood, uttalade att "det faktum att det gått nästan två veckor sedan sjukdomen upptäcktes och att de riktiga rapporteringsrutinerna inte har följts är mycket allvarligt. Det är troligt, att fåglar med samma ursprung har skickats till andra EU-länder, och ändå förblir veterinärerna i dessa införselhamnar omedvetna om att de kanske handskas med denna dödliga sjukdom."

För ytterligare upplysningar, vänligen kontakta:

World Parrot Trust, USA, i Kalifornien: James Gilardi, Fil. D., tel. (01) 530 756 6340, e-post: gilardi@worldparrottrust.org

WPT, UK, Alison Hales, tel. (44) 1736 756 365/ali@paradisepark.org.uk.

Se uppdateringar på www.worldparrottrust.org/end.htm

International Zoo Veterinary Group, Dr. Andrew Greenwood, (44) 1535 692 000, fax (44) 1535 690 433, e-post: office@izvg.co.uk

World Organisation for Animal Health (OIE). Kontakter: Tel. (33) 44 15 18 88, fax: (33) 42 67 09 87, e-post: oie@oie.int, websida: www.oie.int

Dryga böter för papegojhandlare

The Mercury, Sydafrika, den 12 maj 2004, Tony Carnie

Fem personer, däribland kapten på Safemarines charterfartyg Mertoula, har dömts till böter på totalt R78 000 efter att KZN:s (KwaZulu-Natal) djurskyddsinspektörer beslagtagit sex afrikanska gråpapegojor i

Durbans hamn. Polisdomaren i Durban, Anand Maharaj, beslöt att böterna skall användas till förmån för tillståndssektionen hos KZN Wildlife, som övervakar den illegala handeln med hotade arter. Gråpapegojor är en skyddad art enligt internationell lag och får inte importeras eller säljas i KwaZulu-Natal utan tillstånd. De unga papegojorna tros ha fångats i Demokratiska Republiken Kongo och behandlas nu i karantän av veterinärer.

Razzian på Meroula utfördes i Maydon Wharf på lördagen efter ett tips. På måndagen erkände sig fem personer i Durbans polisdomstol skyldiga enligt olika anklagelser till brott mot Customs and Excise Act, Animal Disease Act och Natal Conservation Ordinance.

Fartygets kapten, ukrainske medborgaren Valeriy Verkhoshansky, 42, dömdes till R18 000 i böter och två års fängelse villkorligt.

Domar

Samma domar fick tvillingbröderna Harry och Alex Panas, 40. Harry angavs vara fartygsklarerare från Durban och Alex affärsman från Pietmaritzburg. Två besättningsmän, filippinska medborgarna Marikit Romea, 33, och Morcenario Ladeo, 26, dömde vardera att böta R12 000 och fick två års villkorliga domar.

Åklagare Rob Mortasagne sade, att förutom att överträdelse av naturskyddslagar, skapade import av vilda fåglar, som inte varit i karantän, stora risker, inklusive den potentiellt katastrofala spridningen av luftburna sjukdomar hos tama och vilda fåglar.

Traffic, naturskyddsmyndigheten, uttryckte i en särskild rapport publicerad 1995 oro över att SA (Sydafrika) bidrog till att den vilda populationen av gråpapegojor försvinner. Gråpapegojor är en av de mest populära "talande" fåglarna i den globala handeln med burfåglar och KZN och Gauteng har för den illegala handeln blivit viktiga platser för införsel och export.

Forskaren Teresa Mulliken har funnit, att tiotusentals av dessa fåglar varje år fångas i Centralafrika för handeln med sällskapsdjur i Europa. Tillfrågad om huruvida kaptenen och besättningsmännen på Meroula skulle utsättas för interna disciplinära åtgärder, sade en talesman för Safemarine att detta var en fråga för de grekiska ägarna av charterfartyget, vilka även anställde besättningen.

Kvinna arresterad för att ha medfört 266 döda papegojor

Reuters den 20 maj 2004, Tansa Musa

YAOUNDE (Reuters) – Kamerun har arresterat en nigeriansk kvinna som påträffades med mer än 200 döda papegojor och sällsynta fjädrar från Bannermans turako, meddelade en tulltjänsteman på tisdagen.

Det centralafrikanska landet har nyligen intensifierat sin kamp mot tjuvjakt och dödande av hotade arter. Tjänstemän hejdade Meimuna Ahmed i den nordöstliga staden Bamenda medan hon var på en buss med 266 balsamerade gråpapegojor och 597 fjädrar från Bannermans turako.

"De röda fjädrarna måste ha dragits ut ur ungefär 60 till 70 Bannermans turako under förutsättning att varje fågel har omkring tio fjädrar," berättade Edwin Nuvaga Fongod, som är chef för tullen i Nordvästprovinsen, för Reuters i telefon från Bamenda.

Den 41-åriga kvinnan ämnade sälja fåglarna och de högt uppskattade fjädrarna, som används i magiska riter och för att pryda byhövdingar, i Nigeria, sade han.

Om hon döms, sade Fongod, riskerar hon ett års fängelse och böter på upp till 10 miljoner CFA franc (\$18 230) enligt Convention on International Trade in Endangered Species, vilken Kamerun har undertecknat.

Miljöbevarare uppskattar, att det mellan 2 500 och 10 000 Bannermans turako kvar i den snabbt försvinnande bergsregnskogen runt Kameruns Lake Oku.

Man i Kalifornien dömd för att ha anfallit papegoja

Associated Press, 12 juni 2004

Newport Beach, Kalifornien: En man som anföll sin sällskapsara och bröt näbben och ett ben på den, måste fullfölja 120 dagars samhällstjänst och ta kurser i att styra sin ilska bestämde en domare. Antony James Ellis, 53, hade dömts till 120 dagar i fängelse men domaren i Orange County Superior Court, Susanne Shaw, sade på fredagen, att hon skulle låta honom avtjäna straffet som samhällstjänst. Vittnen

vittnade att Ellis slagit fågeln som heter Johnny – och dunkat dess huvud mot däckets på hans båt utanför Newport Harbor Elks Lodge, där papegojan var maskot.

Domaren beslöt också, att Ellis måste betala \$3 577, 26 i ersättning för operation och vård av fågeln och får inte ha sällskapsdjur eller dricka alkohol under tre års skyddstillsyn.

Ellis dömdes den 27 april för brottslig grymhet mot djur och vanvård av ett djur.

Ellis vittnade om att fågeln, som han ägt i 11 år, skadades efter att den bitit honom i armen och han fallit ner och att vittnen utanför hotellet missförstått det som de sett.

Papegojan överlevde överfallet i mars 2003 och har adopterats av en djurvårdsorganisation.

WPT Benelux på besök i Paradise Park

I slutet av april 2004 besökte ledningen för WPT Benelux WPT:s kontor i Paradise Park i Cornwall, UK. Huvudanledningen till besöket var att lämna över två betydande penningssummor till WPT; för det första en check på €5 000 (£3 340) som skall gå direkt till vårt arbete med att skydda Lears ara; för det andra €10 000 att användas för allmänna behov av WPT. Detta belopp kom från medlemsavgifter och gåvor.

Under sitt veckoslut njöt gruppen av fåglarna, flyguppvisningar och andra attraktioner i Paradise Park samt höll ett viktigt möte med WPT:s personal för att diskutera frågor om att öka medlemsantal, finansiering och projekt för utbildning och bevarande.

Den 22 maj besökte Ruud och Beneluxgruppen öppnandet av New Year Round Tropic Hall, som kallas "TropiJoy" i Parrot Sanctuary N.O.P. i Veldhoven, Holland. The Sanctuary (Fristaden) har byggt en stor hall med en trevlig tropisk trädgård med friflygande fåglar och en inomhuslekplats för barn på bottenvåningen. WPT Benelux erbjöds utrymme för att skapa en permanent utställning för fonden. De levererade en del utmärkt material och följde med för att se hur det mottogs av besökarna. Beneluxgruppen har än en gång gjort ett utmärkt arbete för fonden.

Många WPT-medlemmar besöker Paradise Park

Som ni troligen vet, ingår i medlemskapet i WPT ett årligt besök i Paradise Park i Cornwall, UK, där fonden har sina kontor. Folket i Paradise Park gläder sig alltid åt att träffa medlemmar, eftersom de är mycket stolta över att ha skapat en så kostnadseffektiv och banbrytande hjälpporganisation. Varje år samlar Paradise Park in avsevärda belopp för WPT och våra myntsamlade kakaduor har nu "näbbat in" mer än £30 000 från våra frikostiga besökare.

Vi har en speciell World Parrot Trustshop i vårt stora butiksområde för papegoj- och naturartiklar och har nyss öppnat ett galleri för att ställa ut målningar och tryck av papegojor, där alla intäkter går till fonden. Priserna sträcker sig från omkring £35 för tryck av Lears ara och hyacintaror till £295 för en vackert inramad kakduabild ur Forshaw och Coopers numrerade portfölj till £950 för en fantastisk originalmålning av flygande hyacintaror av Malcolm Ellis. Den senare är en av flera som skänkts av Rosemary Low och där alla inkomna medel går till projektet att skydda patagonienparakiter i Argentina – se sidan 10.

Allt detta är utmärkta anledningar till att ordna ett besök i Paradise Park i sommar. Bilden visar David Holzman, ständigt medlem i WPT, som nyligen besökte oss. Han kommer väl överens med Max, som är en av våra vänligare vittofskakaduor. David är en mycket hängiven supporter till WPT och har gjort sig stor möda för att kunna besöka oss. Vi hade verkligen stort nöje av att träffa honom och få höra om hans erfarenheter av och engagemang för papegojor.

Papegojor i naturen

Puerto Ricoamason

Amazona vittata

Av Marie Stafford

Puerto Ricoamasonen är den mest sällsynta papegojan i naturen. Endast trettio finns i vildmarken i El Yunque-regnskogen, Puerto Rico. Det är den enda papegoja, som påträffas inom USA och dess territorier och är en av de tio mest hotade fåglarna i världen. Parrots International, en partner till WPT, arbetar med att hjälpa till med att skapa medvetenhet om Puerto Ricoamasonen, dess hotade status och att skaffa donatorer och stöd för en ny uppfödningssanläggning i El Yunque-regnskogen för stödja frisläppande i naturen av fångenskapsuppfödda Puerto Ricoamasoner

©2004 Marie Stafford, ParrotsInternational.org

Medlem i WPT blir du genom att betala in medlemsavgift till svenskt konto i Handelsbanken; Clearing nr **6636** Kontonummer **374 212 538**. Detta konto kan med fördel användas vid betalning över Internet. Föredrar man att betala över disk i bak gäller bankgironummer **5686-4093**. Enskilt medlemskap uppgår f.n. till 285 SEK och familjemedlemskap till 385 SEK. Information om övriga medlemsformer och övrig information kan fås via svenska representanter Dan Paulsen på telefon: 0498-26 49 75 e-post: sweden@worldparrottrust.org eller via Bo Gerre telefon: 031 331 20 62 e-post: bo.gerre@swipnet.se